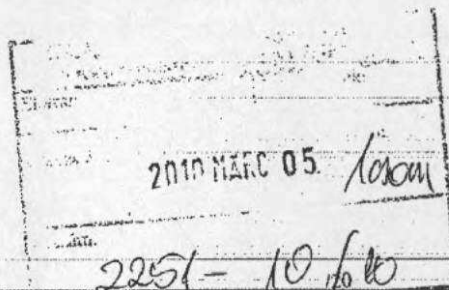

Üsz.:14/01297-5/2010.

Tárgy: Dunakeszi Város
Önkormányzata, valamint az
IMMOCHAN Kft. fellebbezése a
KTVF: 30018-11/2009. számú
határozat ellen

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 30018-11/2009. számú határozatát Dunakeszi Város Önkormányzata, valamint az IMMOCHAN Magyarország Kft. fellebbezésére felülvizsgáltam.

HATÁROZAT

Az elsőfokú hatóság KTVF: 30018-11/2009. számú határozatát **helybenhagyom.**

Határozatom ellen közigazgatási úton további jogorvoslatnak nincs helye. Bírósági felülvizsgálatot – jogszabálysértésre hivatkozva – a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül – a Pest Megyei Bíróságnak címezve 3 példányban – a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez benyújtott vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kezdeményezni.

Indokolás

A Felügyelőség KTVF: 30018-11/2009. számú határozatában elutasította az IMMOCHAN Magyarország Kft.-nek a Dunakeszi, Óceán-árok kiváltására irányuló vízjogi létesítési engedély iránti kérelmét.

A határozattal szemben Dunakeszi Város Önkormányzata – mint az Óceán-árok tulajdonosa-, valamint az IMMOCHAN Magyarország Kft. képviselőjében a Szecskey Ügyvédi Iroda a törvényes határidőn belül jogorvoslati kérelmet nyújtott be.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott határozatot és az azt megelőző eljárást felülvizsgáltam; és a fellebbezésre, valamint az elsőfokú eljárás során keletkezett iratokra figyelemmel az alábbiakat állapítottam meg:

A KASIB Mérnöki Manager Iroda Kft. (1181, Budapest, Tiborc u. 6., továbbiakban: KASIB Kft.) által benyújtott tervdokumentáció alapján az IMMOCHAN Magyarország

Kft. (továbbiakban: IMMOCHAN Kft.), mint engedélyes **KTVF: 27767-8/2006.** számon elvi vízjogi létesítési engedélyt kapott Dunakeszi külterületén az Óceán-árok kiváltására.

2007. május 21-én kelt kérelmében a KASIB Kft. a munkálatokra megkérte a vízjogi létesítési engedélyt. **KTVF: 31109-11/2007.** számú, 2007. szeptember 14-én kelt határozatában a Felügyelőség vízjogi létesítési engedélyt adott az Óceán-árok kiváltására. A vízjogi létesítési engedély 2007. október 11-én jogerőre emelkedett.

A Főfelügyelőség a **KTVF: 31109-11/2007.** számú vízjogi létesítési engedélyt a Levegő Munkacsoport 2008. január 31-én kelt beadványa alapján felügyeleti eljárás keretében felülvizsgálta, melynek eredményeként **14/1213/8/2008.** számú határozatában a **KTVF: 31109-11/2007.** számú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. A másodfokú határozat indokolási részében megállapításra került, hogy a Felügyelőség az elvi vízjogi engedélyezési eljárásba bevonta a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságot, amelynek szakértője a természetvédelmi állásfoglalásában egyértelműen kifejtette, hogy a tervezett meder nyomvonalán jelenleg is védett és nem védett, természeti értékekben gazdag vizes élőhely található. „Az Óceán-árok az OTRT-ben az országos ökológiai hálózat ökológiai folyosójaként került kijelölésre. A tervezett tevékenységgel érintett, és a szomszédságban lévő, a tervezett beavatkozással közvetlenül érintett ingatlanokon (a 0109/70, a 7401, a 7403, a 7404, a 7405, a 7406, a 7407, a 7408 hrsz. ingatlanokon) a rendszeres vízborításnak és a tözeget tartalmazó talajnak köszönhetően lápi vegetáció és a lápi élő szervezetek élőhelye található.” Mivel pedig a lápok védettségét a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (továbbiakban: Tvt.) 23. § (1) bekezdése keletkezteti és ez a terület országos jelentőségű védett terület, a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) előírásai alapján a vízjogi létesítési engedélyezést meg kellett volna előznie a környezetvédelmi engedélyezési eljárásnak. „A Felügyelőségnek az előzetes vizsgálati dokumentáció alapján meg kellett volna állapítani a várható hatások mértékét (jelentős, illetve nem jelentős), majd a Rendelet 5. számú mellékletében foglalt figyelembevételével el kellett volna döntenie, hogy szükséges-e a környezeti hatásvizsgálat elkészítése és benyújtása”. Mindezekre tekintettel a Főfelügyelőség a Felügyelőséget új eljárás lefolytatására utasította és előírta, hogy a megismételt eljárásban kötelezze az engedélyest az előzetes vizsgálati dokumentáció benyújtására, majd az eljárást folytassa le és hozza meg a hatályos jogszabályoknak megfelelő döntését.

A Felügyelőség a **14/1213/8/2008.** számú másodfokú határozat előírásainak megfelelően az új eljárást 2008. május 29-én megindította, majd **KTVF: 11918-5/2008.** számú, 2008. június 9-én kelt végzésében az Óceán-árok kiváltásának vízjogi létesítésére irányuló eljárást a Felügyelőségen a Rendelet szerinti előzetes vizsgálati eljárás jogerős lezárásáig, de legkésőbb 2008. október 31-ig felfüggesztette.

Időközben a **14/1213/8/2008.** számú, a vízjogi létesítési engedélyt megsemmisítő és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasító másodfokú határozattal szemben Dunakeszi Város Önkormányzata, valamint a KASIB Kft. is kereseti kérelmet terjesztett elő, melyekben egyaránt az álláspontjuk szerint jogszabálysértő másodfokú határozat hatályon kívül helyezését kérték.

Ezzel majdnem párhuzamosan a KASIB Kft. 2008. július 1-jén kelt beadványában a KTVF: 11918-5/2008. számú felfüggesztő végzés ellen jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, amely az indokolási részét tekintve teljes mértékben megegyezik az 14/1213/8/2008. számú másodfokú határozat elleni kereset indokolásával. A fellebbezést a Főfelügyelőség KTVF: 11918-8/2008. számon másodfokú elbírálásra felterjesztette, a Főfelügyelőségen pedig 14/4152-6/2008. számon iktatásra került.

A Pest Megyei Bíróság 6.K.26.897/2008/8. számú ítéletében a KASIB Kft., 6.K.26898/2008/9. számú ítéletében pedig Dunakeszi Város Önkormányzatának keresetét elutasította. Tekintettel arra, hogy a kereseti kérelmek egyazon határozat ellen irányultak, az ítéletek indokolási része a másodfokú határozatok megalapozottságára, törvényességére vonatkozóan lényegében megegyeznek. Az ítéletek indokolási részében a bíróság kifejtette, hogy álláspontja szerint az alperes (másodfokú hatóság) helytállóan döntött, amikor a megismételt eljárásban arra kötelezte az engedélyest, hogy előzetes vizsgálati dokumentációt nyújtson be, majd az eljárást folytassa le és hozza meg a hatályos jogszabályoknak megfelelő döntését. *„A bíróság álláspontja szerint a felperes nincs elzárva attól, hogy a megismételt eljárásban hozott határozat ellen jogorvoslattal, konkrétan fellebbezéssel éljen, illetőleg a megszülető másodfokú határozattal szemben kereseti kérelmet terjesszen elő.*

Utal a bíróság továbbá arra, hogy a védett természeti terület kiterjedését a természetvédelmi hatóság az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas módon, hatósági határozatban állapítja meg, figyelemmel a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 26. § (3) bekezdésére. A törvény 23. § (2) bekezdése szerint: e törvény erejénél fogva védelem alatt áll valamennyi forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom, földvár. Az e bekezdés alapján védett természeti területek országos jelentőségűnek minősülnek.

Utalni kíván a bíróság az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség Szakértői Irodájának, annak Természetvédelmi Ügyosztályának a szakmai állásfoglalására is, mely szerint a tárgyi területen megfigyelt növények a vízzel való befolyásoltságra utalnak, illetve a helyszínen lápréti növények is megfigyelhetők voltak, továbbá a terület szélén maga az Óceán-árok található, amely a folyamatos vízhatást biztosítja a többé-kevésbé természetes körülmények között kialakult vizes élőhely együttesnek. A láp jellegre utal a hatósági eljárásban becsatolt talajmechanikai szakvélemény is, amely szerint a tárgyi területen jelentős tőzegrétegek fordulnak elő és emiatt speciális intézkedésekre is szükség lesz a beruházás megvalósulásakor.”

A KASIB Kft. 2009. október 1-jén kelt levelében a KTVF: 11918-5/2008. számú felfüggesztő végzés elleni fellebbezésének elbírálását és abban döntés meghozatalát kérte a Főfelügyelőségtől.

A Főfelügyelőség 14/6255/2/2009. számon tájékoztatta a KASIB Kft.-t, hogy a fellebbezés azért nem került elbírálásra, mert a kereseti kérelmek alapján a 14/1213/8/2008. számú, a vízjogi létesítési engedélyt megsemmisítő és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasító másodfokú határozat bírósági felülvizsgálata volt folyamatban. Tekintettel arra, hogy a Pest Megyei Bíróság a kereseti kérelmeket elutasította és a másodfokú határozatot hatályában fenntartotta, illetve a felfüggesztés legkésőbb 2008. október 31-ig tartott, a felfüggesztés elleni fellebbezés okafogyottá vált.

Fentiek alapján a KASIB Kft. 2009. november 5-én kelt levelében arra kérte a Felügyelőséget, hogy az Óceán-árok kiváltására vonatkozó vízjogi létesítési engedélyt soron kívül kiadni szíveskedjen. Levelében hivatkozott arra, hogy mivel a Főfelügyelőség 14/2206/5/2009. számú végzése, valamint a 14/223-13/2009. számú határozata alapján az eljárással érintett ingatlanok (Dunakeszi, 7401-7414 hrsz., 0109/90-99 hrsz.) nem minősülnek lápnak és nem állnak természetvédelmi oltalom alatt, így nem tartoznak a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet hatálya alá.

2009. november 23-án kelt beadványában az IMMOCHAN Kft. a 2009. szeptember 14-én benyújtott előzetes vizsgálati dokumentáció alapján megindult környezetvédelmi eljárás megszüntetését kérte, vagyis az arra irányuló kérelmét visszavonta arra hivatkozással, hogy a kedvezőtlen gazdasági helyzetre tekintettel a cég úgy döntött, hogy a tárgyi beruházást bizonytalan időre elhalasztja.

A Felügyelőség munkatársai 2009. december 4-én előre be nem jelentett helyszíni bejárást tartottak a Dunakeszi 0109/90-99 hrsz-ú és a 7401-7414 hrsz-ú ingatlanokon. A helyszíni bejárást célja az Óceán-árok tervezett nyomvonalon történő létesítését befolyásoló természetvédelmi szempontú tényállás tisztázása volt.

A bejáráson az alábbiak kerültek megállapításra:

„A tervezési terület és környezete egy vízháztartáson alapuló, egységes ökológiai rendszert alkotó vizes élőhely. Tekintettel erre a tényre, a természeti állapot vizsgálata a tervezett nyomvonalától számított 100 méter szélességű sávban történt a 0190/90-99 és a 7401-7414 hrsz-ú ingatlanok határáig.

A vizsgált terület talaja vízhatásnak kitett, nagyobb vízfelületek, vízzel borított területek találhatóak rajta. A terület nyugati részét összefüggő hamvasfűz uralkodófajból álló bokorfűzes borítja, keleti részén egybefüggő tőzegrápany állomány található. Azokon a területeken, ahol összefüggő tőzegrápany állomány található, 1 m² nagyságú területen 5-20 darab tő található. A bokorfűzessel borított terület sűrűn benőtt, áthatolhatatlan, ezen a részen helyszíni bejárást nem lehetett végezni.

A helyszíni bejáráson digitális fényképek készültek, amelyek a jegyzőkönyv mellékletét képezik.”

A helyszíni szemlén rögzítettek alapján a Felügyelőség megállapította, hogy „az árok megvalósítása a 21 méter széles nyomvonal és a hozzá kapcsolódó minimum 10-10 méteres munkaterületen közvetlenül több ezer tő védett növény elpusztulását eredményezi. Hosszabb távon a terület vízháztartásának megváltoztatásához vezet, amely az élőhely degradációját, közvetetten a védett növények pusztulását okozza.

A vizsgált területnek a védett növények élőhelyén kívül, természetvédelmi szempontból, mint vizes élőhelynek van nagy jelentősége. A terület gazdag állatvilággal rendelkezik, számos madárfaj fészkelő és táplálkozó helyeül szolgál, térségi jelentősége is tekintélyes.

A Tvt. 5. §, 6. §, 8. §, 17. §, 18. §, és 42. §-ai szerint a védett növények, élőhelyek, különösen vizes élőhelyek megőrzését biztosítani kell. A fent összegzett tények alapján ezt nem lehetséges megoldani a tervben meghatározott nyomvonalon. Az Óceán-árok elterelése a tervben meghatározott nyomvonalon fenti indokok alapján természetvédelmi szempontokkal, jogszabályi előírásokkal ellentétes. Az engedély kiadása táj- és természetvédelmi célokat súlyosan sért.”

Mindezekre tekintettel a Felügyelőség KTVF: 30018-11/2009. számú határozatában az IMMOCHAN Kft.-nek az Óceán-árok kiváltására vonatkozó vízjogi létesítési engedély iránti kérelmét elutasította.

Dunakeszi Város Önkormányzatának – mint az Óceán-árok tulajdonosának - képviselőjében a polgármester 2010. január 19-én kelt beadványában a határozatot megfellebbezte. Fellebbezésében a KTVF: 30018-11/2009. számú határozat megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

A fellebbezés indokolása lényegében arra vonatkozik, illetve azt kívánja alátámasztani, hogy a kérdéses terület nem minősül lártnak, ezért az engedély iránti kérelem elutasítása természetvédelmi szempontokra hivatkozással nem megalapozott. Fellebbező külön hivatkozik a Pest Megyei Bíróság 8.K.266918/2004/6. számú ítéletére, „melyben foglaltak szerint az elsőfokú hatóság által említett terület nem lár, ebből következően nem vizes élőhely. Ezen túlmenően sérelmezi a helyszíni vizsgálatok időpontját (december hónap), amely véleménye szerint a „vegetáció jellegét, összetételét csak feltételezni engedi”.

Az IMMOCHAN Kft. jogi képviselőjében a Szecskay Ügyvédi Iroda 2010. január 22-én kelt beadványában szintén jogorvoslati kérelmet terjesztett elő a KTVF: 30018-11/2009. számú határozattal szemben.

Fellebbező az alábbiakra hivatkozik:

1. a határozat korábbi jogerős közigazgatási határozatokat sért, és ellentétes az elsőfokú hatóság korábbi álláspontjával

Az érintett területek termelésből kivonását a Dunakeszi Körzeti Földhivatal 103982/1999.07.30. számú határozatával engedélyezte, melyhez az akkor hatályos vonatkozó jogszabályi előírások szerint a környezet védelméért felelős hatóságok feltehetően hozzájárultak.

A Dunakeszi városnak a helyi építési szabályzatáról szóló 16/2006 (VII. 03.) számú rendeletét a képviselőtestület 16/2008. (VI. 09.) számú rendeletével módosította. A módosítás folytán a rendelet 6/1. számú melléklete külön szabályokat állapít meg a jelen eljárásban is érintett területekre. A Felügyelőség a helyi építési szabályzat és a település rendezési tervnek a fellebbezésben hivatkozott szabályait elfogadta, azok ellen kifogást nem emelt.

2. az elsőfokú hatóság tévesen értelmezi a Tvt.-t

Fellebbező álláspontja szerint a hatóság tévesen mérlegelte a nem természetes eredetű és nem védett terület és az azon fellelhető csekély számú védett egyed védelméhez és a kért engedély kiadásához fűződő érdekeket, illetve nem vette figyelembe, hogy a tervezett munkálatok nem feltétlenül járnak a védett egyedek pusztulásával, azok áthelyezésének lehetőségét a hatóság nem is mérlegelte.

3. a határozat sérti a Ket. 1. § (3) és (4) bekezdését

Fellebbező szerint az elsőfokú hatóság a kérelmező jogos és méltányolandó érdekeit teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, továbbá megsértette a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelmének alapelvét.

Álláspontja szerint a vízjogi létesítési engedély hiányában a kérelmezőt jelentős összegű kár érheti, amely kár bekövetkeztével ok-okozati összefüggésben áll a kérelmező jóhiszemű feltevése, hogy az ingatlanok hasznosításának és az Óceán-árok medervonala módosításának

környezetvédelmi akadályja nincs. Ez a feltevés a zöld hatóságok korábbi határozatain alapult.

4. az elsőfokú hatóság megsértette a Ket. 50. §-át

Fellebbező szerint az elsőfokú hatóság a Ket. szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget, hivatalosan ismert és köztudomású tényeket hagyott figyelmen kívül, továbbá a 14/223-13/2009. számú és a 14/2206/5/2009. számú másodfokú határozatok döntést megalapozó ténymegállapításaival ellentétes megállapításokat tett.

Véleménye szerint a tényállás nem kellőképpen tisztázott, mivel a terület teljes bejárása nem történt meg, illetve a bejárás december hónapban történt.

5. az elsőfokú hatóság megsértette a Ket. 56. § és 90. §-t

A hatóság ugyanis a helyszíni szemléről nem értesítette a kérelmezőt, aki így eljárási jogait nem gyakorolhatta. Fellebbező álláspontja szerint az értesítés mellőzése okot adó körülmény tárgyi ügyben nem merülhetett fel.

A Szecskay Ügyvédi Iroda 2010. február 23-án kelt beadványában a fellebbezését az alábbiakkal egészítette ki:

1. az elsőfokú hatóság figyelmen kívül hagyta a terület tényleges állapotának változásait:

Fellebbező hivatkozása szerint az 1993-1996. közötti iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a terület a felmért valós állapot szerint ebben az időszakban gyep és legelő volt, elvizedés nem jellemezte. Álláspontja szerint az eljáró hatóság iratanyagában megtalálható az a Pest Megyei Közlekedési Felügyelet által megküldött, a 2000. április 19-én tartott helyszíni közigazgatási bejárásról készült feljegyzés, mely rögzíti, hogy a terület vizedését főbbek között a korábban az M0 autópályát és 322. számú közút építése során megszüntetett 180. számú vízelvezető árok hiánya okozza. A terület egy része a helyszíni bejárás időpontjában is száraz, homokos volt.

Fellebbező szerint az elsőfokú hatóság előtt egyéb korábbi eljárásokból ismert tény, hogy a szomszédos horgásztavak a területre vizet szivattyúznak át; erre vonatkozóan többször is volt panaszbejelentés a Felügyelőség felé. Ezen túlmenően az elsőfokú hatóság arról is tudomással bír, hogy a szomszédos tőzegtő kotrása során a területre tőzeges talaj került. Nyilvánvalónak tartja, hogy a tőzeges talaj átmozgatásával nem csak maga a talaj került át a tárgyi területre, hanem egyes védett egyedek is, illetve az ilyen talaj területen történő megjelenésével egyes fajok meghonosodásának feltételei is kedvezőbbé váltak.

Fellebbező szerint a jelenleg tapasztalható magasabb vízállás ellenére sem tekinthető sem a terület egésze, sem annak egy része védett vizes élőhelynek, különösen nem ex lege védett lápnak, mivel a láp kialakulásához ilyen rövid idő, 12-15 év az elfogadott tudományos álláspont szerint nem lehetséges. A terület vizedése és egyes védett fajok megjelenése emberi beavatkozás következménye, azaz a Tvt. értelmében védett természeti területről nem beszélhetünk.

„Annak ellenére, hogy nyilvánvalóan nem célja az IMMOCHAN Kft.-nek a kialakult védett egyedek szükségtelen, indokolatlan mértékű elpusztítása, a Határozat alapelvei szinten sérti a közigazgatási eljárás szabályait, tekintettel arra, hogy a T. Hatóság egy olyan védendő jogi tárgyra hivatkozással tagadja meg a kért vízjogi létesítési engedély megadását, amelyet korábban maga

sem vett figyelembe és ennek következtében a terület jelenlegi tulajdonosa alappal bízhatott a jelenlegi engedély kiadásában is."

2. az elsőfokú hatóság téves műszaki következtetéseket tett a határozatában:

Fellebbező álláspontja szerint a határozat alapjául szolgáló következtetés, amely szerint a tervezett új nyomvonal olyan hátrányosan változtatja meg a terület magas talajvízszintjét, hogy az hosszú távon az ott élő védett növények pusztulását okozza, iratellenes, az engedélyezési terv műszaki tartalmának téves értelmezésén alapul.

„Ezzel kapcsolatban felhívjuk a T. Hatóság figyelmét, hogy a Dunakeszi Önkormányzat kifejezett kérésére az IMMOCHAN Kft. a magasabb vízállású terület oldaláról rézsfalat tervezett az új nyomvonalba, pontosan abból a célból, hogy az adott terület talajvízszintjét az új nyomvonal ne befolyásolja. Ezt a határozat teljes egészében figyelmen kívül hagyja. A határozat által idézett víztelenítés a területnek nem a magasabb vízállású, a tervezett nyomvonal külső íve által érintett részére vonatkozik, hanem a nyomvonal belső íve által meghatározott területre, ahol álláspontunk szerint védett természeti egyedek sem találhatóak.”

3. Fellebbező sérelmezi, hogy az eljáró hatóság meg sem vizsgálta annak lehetőségét, hogy az egyes, a tervezett nyomvonal által érintett egyedek áttelepítése megoldható-e szakmai szempontból, hiszen egy esetleges áttelepítéssel a védett természeti egyedek épségéhez és az IMMOCHAN Kft. szerzett jogai védelméhez fűződő jogi érdekek védelme is biztosítható lenne.

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (továbbiakban: Vgtv.) 28. § (1) bekezdése szerint vízjogi engedély szükséges – jogszabályban meghatározott kivételektől eltekintve – a vízimunka elvégzéséhez, illetve vízilétesítmény megépítéséhez, átalakításához és megszüntetéséhez (létesítési engedély).

A Vgtv. 29. § (1) bekezdése szerint vízjogi engedélyt a hatóság az előírt feltételek megléte esetén csak abban az esetben adhat ki, ha a vízilétesítmény, a vízimunka, illetve a vízhasználat:

- a) nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket;
- b) megfelel a vízimunkára, a vízilétesítmények, víziközművek megvalósítására, átépítésére és megszüntetésére, valamint üzemeltetésére és a vízhasználatok gyakorlására kiadott vízgazdálkodási, műszaki és biztonsági szabályoknak, a vízháztartás, vízminőség, felszín alatti és felszíni vizek védelmével összefüggő egyéb szabályozásnak;
- c) megfelel a külön jogszabályban foglalt előírásoknak.

A másodfokú eljárás keretében a KASIB Kft. 1060/2007. számon készített vízjogi létesítési engedélyezési dokumentációja alapján megállapításra került, hogy a meder kiváltása, annak módja, az alkalmazott technológia és a beépítendő anyagok a meder és a műtárgyak vonatkozásában kielégítik az általános vízrendezési és vízépítési követelményeket.

Megállapításra került, hogy a vizsgált területtől északra lévő tőzegbányatavakkal közvetlen hidraulikai kapcsolatban álló tőzeges-lápos területet csak az Óceán-árok kiváltására tervezett nyomvonal ÉK-K-i íves szakasza érinti. Az érintett tőzeges-lápos terület talajvízszintjének alakulását pedig egyrészt a Dunakeszi kavicsbányató vízszintszabályozó zsiliprendszerén keresztül tőzegbánya tavakba történő vízáteresztés, másrészt pedig (vízáteresztő műtárgyak hiányában) a területtől délre megépült M0 csomópont visszaduzzasztó hatása befolyásolja.

A vizsgált területtől északra lévő tőzegrányatavak lecsapolásának elkerülése érdekében a tervezett árok tavak felé eső oldalának északi és keleti szakaszán 3 m mély – tőzegréteg alá nyúló – vízzáró résfal kivitelezését tervezik, amely vízügyi szakmai szempontból nem kifogásolható.

Mindkét fellebbező több pontban hivatkozik arra, hogy az érintett terület nem lép, ezért a vízjogi létesítési engedély iránti kérelem elutasítása természetvédelmi szempontokra hivatkozással nem megalapozott.

Erre vonatkozóan megállapítottam, hogy az elsőfokú hatóság jelen eljárásában nem vizsgálta, hogy a beruházással érintett terület lép vagy nem lép, illetve, hogy védett terület-e. A természeti értékek, a védett növény- és állatfajok védelmének a Tvt.-ben rögzítettek szerinti szükségességén nem változtat az, hogy az érintett terület, amelyen a természeti értékek jelenleg fellelhetők – különösen ilyen nagy számban – , milyen művelési ágba tartozik, vagy hogy éppen évekkel ezelőtt a helyi építési szabályzat miként rendelkezett róla.

Az Immochan Kft. jogi képviselője által a fellebbezésben hivatkozott 346/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a polgári légi közlekedés védelmének szabályairól és a Légiközlekedés Védelmi Bizottság jogköréről, feladatairól és működésének rendjéről szól és nincs 34. §-a. Vélhetően a 347/2006. (XII. 23.) Korm. határozat 34. §-a gondolt a fellebbező, amely szerint:

„34. § (1) A felügyelőség állami alaptevékenysége körében

c) véleményezi a kiemelt térségekre vonatkozó, a regionális, a megyei és a kistérségi területfejlesztési koncepciót és programot, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervet, a helyi építési szabályzatokat, valamint a településrendezési terveket;”

A hivatkozott jogszabályi rendelkezés alapján a Felügyelőségnek valóban van véleményezési joga, de ez nem kötelező erejű: adott esetben azt az Önkormányzat figyelmen kívül hagyhatja, illetve azzal ellentétesen is dönthet.

Az engedélyező hatóságnak a Ket. 50. §-a és a Vgtv. már idézett 29. § (1) bekezdése alapján kötelezettsége megvizsgálni azt, hogy a vízügyi szempontokon túlmenően környezetvédelmi, természetvédelmi szempontból is engedélyezhető-e a vízimunka elvégzése.

A Felügyelőség a 2009. december 4-én tartott helyszíni bejáráson megállapította, hogy „a tervezési terület és környezete egy vízháztartáson alapuló ökológiai rendszert alkotó vizes élőhely”, melyen a szemléről készült jegyzőkönyvben felsoroltak szerint (GPS koordinátákkal beazonosítva) számos védett növényfajt találtak az elsőfokú hatóság munkatársai.

Értelmezhetetlen az Immochan Kft. fellebbezésében azon hivatkozás, miszerint „a Tvt. 15. § értelmében nem minősülhet védett természeti területnek és ezt az ingatlanok tulajdoni lapja sem tünteti fel”.

A Tvt. 15. §-a az ún. természeti területekről szól, amely jogilag nem létezik, mivel a 15. § (3) bekezdése alapján előírt miniszteri rendelet nem került kihirdetésre, másrészt a határozat említést sem tesz a Tvt. 15. §-ára.

Az érintett terület jelenleg valóban nem védett terület, így a fellebbező ez irányú fejtegetésének szintén nincs relevanciája.

Fellebbező sérelmezi a határozatnak a Tvt. 17. és 18. §-ára való hivatkozását, mert álláspontja szerint az érintett terület nem minősülhet természetes vagy természetközeli állapotúnak.

A Tvt. 17. és a 18. §-a a vadon élő szervezetek élőhelyeinek, azok biológiai sokféleségének megóvása érdekében szükséges kiméletet és a vizes élőhelyek védelmét jelöli meg, melyet a Felügyelőség megfelelő módon érvényesített a határozatában.

Azt a tényt, hogy a terület vízhatásnak kitétt, maga a fellebbező sem vitatja, és a Felügyelőség által - a nem a legkedvezőbb időszakban - megtett helyszíni bejárás eredményeként fellelt védett fajok is jól bizonyítják. Jelesül a *Thelypteris palustris*, a *Carex paniculata*, a *Peucedanum palustre*, *Lathyrus palustris*, is egyértelműen a tartós vízhatást jelzik, melyet egyértelműen alátámaszt a Magyarország növénytakarsulásairól szóló ún. Vörös Könyv is, (szerk.: Borhidi Attila és Sánta Antal). Még ha el is fogadnánk fellebbező azon állítását, hogy a „területen fellelhető vizesedés emberi beavatkozás eredménye”, a rajta jelenleg fellelhető életközösség kialakulásáról egyértelműen és vitathatatlanul kimondható, hogy annak kialakulását emberi beavatkozás nem befolyásolta, tekintettel a nagyszámú védett faj fellelhetőségére a területen lejátszódó folyamatokat az önszabályozás jellemzi és a védett fajok közvetlen emberi beavatkozás nélkül is fennmaradnak. Ebből kifolyólag az érintett terület egyértelműen megfelel a Tvt. természetes és természetközeli állapotú vizes élőhely definíciójának. A fellebbező azon hivatkozása, miszerint a védett fajok előfordulása emberi beavatkozás következménye lenne szakmai szempontból elfogadhatatlan.

Fellebbező azon álláspontja, hogy a védett fajok a szomszédos tavak kotrásából eredően kerültek az érintett területre, szakmailag elfogadhatatlan, ugyanis egy kotrásos műszaki beavatkozás után semmilyen védett növényfaj sem képes „átkerülni” és ott elszaporodni ilyen tömegben. A megbontott tőzeg viszont oxidatív körülmények közt nagyon hamar lebomlik, ez az ún. kotúsodás. A végterméket pedig általában a szél szállítja tovább.

A védett fajok ilyen nagyságrendű áttelepítése szakmailag kivitelezhetetlen és semmilyen gyakorlati eredménye sincs, hiszen ezeknek a fajoknak nagyon szűk a tolerancia spektruma, hiszen ezek ún. specialista fajok, csak egy bizonyos élőhelyen tudnak megélni, fennmaradni.

A másodfokú eljárás keretében megállapításra került, hogy a tervezett beavatkozás egyértelműen megváltoztatná a terület vízháztartásának alapvető viszonyait és eltolná azt a szárazodás irányába. Ennek egyértelműen egy jól meghatározható pusztulási folyamat lenne a vége, s ennek eredményeként az itt élő és vízhez kötött védett fajokkal reprezentált élővilág maradéktalanul elpusztulna. A Felügyelőség határozatában helyesen és jogszerűen hivatkozott a Tvt. 5.; 6.; 8.; 17.; 18.; és 42.§-aira, melyek értelmében biztosítani kell a védett fajok élőhelyét. Az Óceán-árok elterelése a benyújtott tervben jelzett nyomvonalon a törvényi előírások alapján nem lehetséges.

A fellebbezők sérelmezik, hogy a helyszíni bejárásra december hónapban került sor; álláspontjuk szerint a terület élővilágának felmérésére ez nem alkalmas.

Tény, hogy egy adott terület élővilágának felmérésére nem a december hónap a legkedvezőbb, viszont ha a kedvezőtlen vegetációs időszakban történt felmérés is ilyen tömegű védett fajok jelenlétét bizonyítja, akkor ez a kedvező tavaszi aspektusban még több védett faj jelenlétét valószínűsíti.

Jelen eljárásnak nem az a tárgya, hogy az adott terület teljes élővilágát feltárja. A tényállás tisztázása körében a Felügyelőség azt vizsgálta, hogy előfordulnak-e az adott területen védett fajok, illetve, hogy az engedélyezni kért vízimunka a fellelhető védett fajok védelmére vonatkozó jogi előírásokat sérti vagy sem. Tekintettel arra, hogy még a december hónapban elvégzett felmérés is olyan mennyiségű védett faj fellelhetőségét bizonyította, amelynek alapján a tervezett munkálatok a természetvédelmi előírások alapján nem engedélyezhetőek.

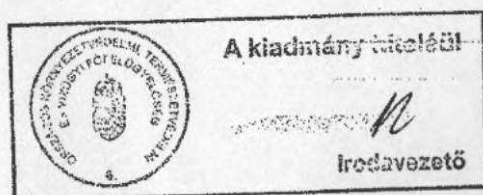
Tekintettel arra, hogy a jelenleg hatályos természetvédelmi szabályozás a „méltányolható magánérdek” fogalmát, mint a védett fajok egyedeinek és élőhelyüknek veszélyeztetésére, elpusztítására lehetőséget teremtő okot nem ismeri, ezért a fellebbező erre vonatkozó álláspontja megalapozatlan.

Mindezekre tekintettel megállapítottam, hogy az elsőfokú hatóság a vízjogi engedélyezési eljárásban a tényállást kellőképpen tisztázta, annak eredményeként megalapozott és jogszerű döntést hozott, ezért az elsőfokú hatóság KTVF: 30018-11/2009. számú határozatát a Ket. 105. § (1) bekezdése alapján helybenhagytam.

A bírósági jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatásom Ket. 109. § (2) bekezdésén alapul.

A kereset előterjesztésének helyére és idejére vonatkozó tájékoztatásom a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 330. § (2) bekezdésén alapul. A bíróság illetékessége a Pp. 326. § (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. március 2.

Dr. Filotás Ildikó
főigazgató
megbízásából:

Horváthné dr. Antal Márta s.k.
főosztályvezető

Határozatomról értesülnek:

1. közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (1072 Budapest, Nagydiófa u. 10-12.) 15 pld
2. HNYR
3. Irattár

A Felügyelőségen keresztül értesülnek:

1. IMMOCHAN Magyarország K.ft. (1113 Budapest, Bocskai út 134-146.)
2. Szecskay Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Kossuth tér 16-17.)

3. Dunakeszi Város Polgármestere (2120 Dunakeszi, Fő út 25.)
4. KASIB Kft. (1181 Budapest, Tiborc u. 6.)
5. ÁNTSZ (2600 Vác, dr. Csányi L. krt. 47.)
6. Dunakeszi Város Polgármesteri Hivatala (2120 Dunakeszi, Fő út 25.)
7. TIGÁZ Zrt. (2600 Vác, Rádi u. 1.)
8. FCSM Zrt. (1084 Budapest, Asztalos S. u. 4.)
9. ELMŰ Nyrt. (1132 Budapest, Kresz Géza u. 3-5.)
10. Murvainé Borszéki Éva (2660 Balassagyarmat, Vörösmarty u. 16.)
11. Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosa Irodája (1051 Budapest, Nádor u. 22.)
12. Levegő Munkacsoport (1465 Budapest, Pf.:1676)
13. Fót Város Önkormányzata (2151 Fót, Vörösmarty tér 1.)